

Is som en spegel...

Speglade skridskoskär

Det dröjde lite längre i år, men till slut infann den sig – säsongen för långfärds-skridskoentusiaster. Simeåbon Inge Bäckström hade sex oföreglömliga dagar på Bursjöns fantastiska is under senare delen av november. Här berättar han om sin passion för skridskoåkningen.

Den efterlängtnade skridskopremiären skedde den 17 november i år, drygt tre och en halv vecka senare än förra året. Som alltid är det de högt belägna och grunda sjöarna som lägger sig först. Bursjön, till exempel. Från vårt hus i Simeå har jag 23 km till denna "guldgruva", som jag i regel får ha helt för mig själv för här i Hälsingland vimlar det inte av långfärds-skridskoåkare som undertecknad.

Väl ute på isen ställer jag mig min sedvanliga fråga, som vid alla premiärturer – håller isen? Jag är förväntansfull, och ivrig att komma ut medan anspänningen pulserar. Sonderar med känslsprötet. Så tar jag försiktigt säsongens första skridskoskär på nyfrusen is. Sinnena skärps, och spänningen är total. Åker på en skridsko för att provocera isen genom att pumpa upp och ned. Stampar

och lyssnar efter det klassiska ljudet. Kollar sprickbildningen. Långsgående sprickor slår upp framför mig, och så väller glädjuset ur kroppens inre fram, ISEN BÄR! Min glädje blir euforisk, men respekten för isens luriga svagheter finns där. Äntligen kan livet få en nytändning i novembermörkret. Isen är hård svart kärnis, det vi entusiaster kallar för "det svarta guldet".

Det blir åtta motsolsvarv runt sjön i strålände novembersol som knappt når ovanför trädtopparna i väster. Jag glider fram på härliga isgator som får min levnadslust att fördubblas medan jag njuter i fulla drag av förtjusande is omgärdad av grönklädd storskog med blånande berg i fonden.

Den sjätte turen åker jag tio motsolsvarv, för att sedan övergå till sicksack-, och cirkel-

åkning från söder till norr i mitten av sjön på det fabulösa "salsgolvet". Jag önskar att dagen aldrig ska ta slut... Även om fiket, i flödande sol på min sedvanliga plats, är underbart så stressar jag för att komma ut på isen igen. Det har jag aldrig gjort tidigare. Men idag är det den charmanta isen som är själva målet, och jag vet att den inte återkommer. Det gäller, bokstavligen, att fånga isen. Den totala åksträckan blev 72 kilometer, enligt GPS:en. Nu är försäsongen igång, och snart börjar jakten efter de spännande isäventyren på de större insjöarna, Ljusnan, skärgårdshavet och förhoppningsvis norra Vättern i månadsskiftet februari mars!

TEXT & FOTO INGE BÄCKSTRÖM

INGE BÄCKSTRÖM

Inge Bäckström är långfärdsentusiasten som drömmer om en grön och kall vinter. Efter årsskiftet planerar han att utlysa skridskoturer med vandrarhemsövernattnings för intresserade åkare.